

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευήν.)

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Διατρίβων ὁ στίχος λεπτὰ 25

Ἐδωποήσεις καὶ ἀγγελλαι κατ' ἀποκοπήν.

Ο Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ

Δραχ. Ν 11.

Πληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν

Ἡ σταφίς μας

καὶ τὰ ὑπὲρ αὐτῆς μέτρα.

—(—

(Συνέχεια ἴδε ὑπ' ἀριθ. 716.)

Αἱ σπουδαιότεραι ὁμῶς τῶν ὑπηρεσιῶν, τὰς ὁποίας θέλει προσφέρει ἡ σύστασις τοῦ ταμείου τοῦ τοῦ τῆς ἀμύνης τῶν σταφιδοκτημόνων, εἰσὶν ἡ δι' αὐτοῦ ἐπιδιώξις τῆς ἐξαπλώσεως τῆς χρήσεως τῆς σταφίδος εἰς μέρη, ἔθνη τανῶν δὲν εἰσάγεται, εἰς Ῥωσίαν λ. χ. τὰς Σκανδιναυϊκὰς χώρας καὶ ἀλλοῦ, ὅπου ὑπάρχει ἀνθρωπίνη ὑπαρξίς, διὰ κα καταλλήλων πρακτόρων, ἀφωσιουμένων εἰς τὸ σωστικὸν τοῦτο ἔργον. Παιγνίστος τυγχάνει ὁ τρόπος δι' οὗ ἡ Νηρλίειος ἐταιρία αἱ The tea lotliers εἰσήγαγε τὸ τέϊν ἐν Λονδίῳ τὸ πρῶτον. Εὐπρεπῶς ἐνδεδυμένοι Κινεζοὶ, φέροντες τὴν ἰθνηκὴν αὐτῶν ἐνδυμασίαν, περιεφέροντο εἰς τὰς ἀγορὰς τοῦ Λονδίνου, κρατοῦντες ἀνὰ χεῖρας μικρὰ κυτία περιέχοντα τέϊν, ἐξ ὧν προσέφερον τοῖς διαβάταις δωρεάν. Οἱ πλείστοι τῶν διαβατῶν, ἡρῶντο νὰ δεχθῶσι τὸ προσφερόμενον, ἀλλ' οἱ Κινεζοὶ ἐπέμεινον λέγοντες: «Λάβετε Κύριε, Σὰς παρακαλῶ, καὶ ρίψατε ὀλίγον ἐκ τούτου εἰς ζῶν ὕδωρ, καὶ θὰ ἰδῇτε πόσον θὰ σὰς ἀρέτῃ ἡ πόσις του.» Οὕτως οἱ πλείστοι τῶν ἀστῶν τοῦ Λονδίνου ἐγνώρισαν δι' ἰδίαις ἀντιλήψεως τὴν ἀξίαν τοῦ ἀρωματικοῦ φυτοῦ τῶν Κινεζῶν, καὶ κατόπιν ἔσπευδον νὰ ἀγοράσωσιν ἐπὶ ἀδρά τιμῇ ἐξ αὐτοῦ, κατορθώθη δὲ ἥδη, ἡ παγκόσμιος κατανάλωσις τοῦ τέϊν νὰ ὑπερβῇ τοὺς 400,000 τόνους.

Πάντες λέγομεν, ὅτι ἡ σταφίς ἡμῶν δύναται νὰ τύχῃ σπουδαιοτάτης καταναλώσεως ἐν Ῥωσίᾳ ὅπου θ' ἀπέβαινε πρῶτης ἀνάγκης τροφῇ, διὰ τὸ ψυχρότατον ἐκεῖνο κλίμα, πλὴν περιτριζόμεθα εἰς τὰς τύχας μόνον, οὐδ' ὅλως ἐργαζόμενοι πρὸς πραγματοποιήσιν τῆς σωτηριωδεστάτης ταύτης ἰδέας. Ἄν ὑπῆρχε τὸ κομνηάτον τοῦ ταμείου τῶν σταφιδοκτημόνων, δὲν ἤθελε τοῦτο περιορίσθαι εἰς Πλατωνικὰς εὐχὰς περὶ τῆς καταναλώσεως τῆς σταφίδος, ἀλλ' ἤθελεν ἐπιδιώξει τὴν διὰ πάσης θυσίας ἐξαπλώσιν τῆς χρήσεως αὐτῆς, εἰς τὰς πόλεις καὶ τὰς πανηγύρεις τῆς Ῥωσίας, καὶ ὅπου ἀλλοῦ ἤθελε δυνῆθαι, ἵνα ἡ σταφίς καταστῇ γνωστὴ εἰς τοὺς λαοὺς. Εἰς Nijni Novogord τῆς Ῥωσίας τελεῖται ἐτησίως καὶ κατὰ τὰ μέσα Αὐγούστου σπουδαιοτάτη ἐμπορικὴ πανήγυρις, εἰς τὴν ὅποιαν συρρέουσιν ὅλαι αἱ φυλαὶ τῆς Ἀσίας, οὕτως ὥστε συναθροίζεται ἐκεῖτε πληθυσμὸς κινήτος 300—400,000, οἵτινες μόνην ἀσχολίαν ἔχουσι ν' ἀνταλλάξωσι τὰ διάφορα προϊόντα των, καὶ νὰ προμηθευθῶσι τὰ χρεῖα τῶν χειμῶνος. Ἐκεῖ ἐνεργοῦνται αἱ μεγάλαι ἀγοροπωλησίαι τοῦ τέϊν, χαλκοῦ καὶ τῶν παντὸς εἶδους προϊόντων, μετὰ γενναϊότητος δὲ ἐνεργοῦνται αἱ ἀγοραί, καθ' ὅσον ἄλλοι μὲν ἐφοδίασμένοι μετὰ χρήματα προσέρχονται εἰς τὴν πηνήγυριν, ἄλλοι δὲ ἀπῆλθον τὰς τοιαῦτα ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν προϊόντων των. Μάταιον ἄρα καὶ ἀσύμφορον θὰ ᾔτον, ἂν τὸ κομνηάτον τῆς ἀμύνης τῶν σταφιδοκτημόνων, ἀπέστελλον ἐκεῖσε ἀντι-

πρόσωπόν του, νὰ πῇ μίαν σκηνὴν καὶ διὰ καταλλήλου προσωπικοῦ νὰ πωλήσῃ νὰ διανεῖμῃ καὶ νὰ χάρισῃ ἐπὶ τέλους 100—200—300 χιλ. σταφίδος. Τίς ἐκ τῶν προτέρων δύναται νὰ θεβαιώσῃ τὴν ἀποτυχίαν τοιούτου ἐγχειρήματος; Τούναντιον, νομίζω, ὑπάρχει ἡ βεβαιότης, ὅτι ἀφοῦ ὁλος αὐτὸς ὁ πληθυσμὸς τῶν πανηγυριστῶν ἐπαυερχόμενος εἰς τὰ ἴδια συγκομίση μεθ' ἑαυτοῦ ἐκ τοῦ τόπου του, ἐν ὧραϊον ἀλλ' ἀγνωστον προϊόν, τὸ ὁποῖον μάλιστα ἀπέκτησεν ἀντὶ εὐτελοῦς δαπάνης, τὸ ἐπόμενον ἔτος θὰ ζητήσῃ ν' ἀγοράσῃ σταφίδα, οὕτω δὲ ἥρμα καὶ ἀθροῦσως τὸ πρῶτον ἡμῶν θὰ γίνῃ γνωστὸν εἰς ὅλας τὰς Ἀσιατικὰς φυλάς καὶ γνωστότερον εἰς Ῥωσίαν καὶ ἡ διὰ δόσεϊ του ἔσται μόνον ζήτημα χρόνου. Τότε καὶ ἡ παρέμβασις τῆς χαριτεδούτου ἡμῶν Ἀνάσσης, ἤθελε σπουδαίως συμβάλλει εἰς τὴν διευκόλυνσιν τοῦ ἔργου διὰ τῆς θερμῆς συστάσεως τῆς σταφίδος μας εἰς τοὺς ὑψηλοὺς Αὐτῆς συγγενεῖς καὶ πρὸς ἀποσπῶσιν πάσης πρὸς τὴν διάδοσιν αὐτῆς ἐνδεχομένης ἀντιδράσεως.

Ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Βόρειον Ἀμερικὴν ἡ κατανάλωσις δύναται νὰ λάβῃ εὐρυτάτην διάδοσιν, ἀφοῦ αὐτὴν κατοικοῦσιν ὑπὲρ τὰ 80 ἑκατομμύρια ἀνθρώπων, συνεπεία δὲ τῶν ἀθρόων μεταναστεύσεων ὁ πληθυσμὸς αὐτῆς αὐξάνει καταπληκτικῶς. Γνωστὸν, ὅτι κατὰ τὸ πλεῖστον οἱ Ἀμερικανοὶ ἔλκουσι τὸ γένος ἐκ τῆς Ἀγγλοσαζωνικῆς φυλῆς, ἐκείνης δηλαδὴ, ἥτις γνωρίζει τὴν σταφίδα καὶ ἐντιμῶς αὐτὴν ἀποχρώντως. Δυστυχῶς ὁμῶς τὴν ἐκεῖσε πρῶτον τῆς καταναλώσεως αὐτῆς, ἀνέκοψεν ἡ συστηματικῶς γενομένη ἐντεῦθεν ἀποστολὴ τῶν χειροτέρων ποιότητων. Ὡς ἐκ τοῦ φθινοῦ ἀνταγωνισμοῦ τοῦ ὑπάρχοντος ἐν τῇ ἐμπορίᾳ τῶν σταφίδων, πάντες ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, προσφέρουσιν εἰς τὴν Ἀμερικὴν σταφίδας, ὧν δὲν εἶναι κάτοχοι, καὶ φιλοτιμῶνται τίς νὰ ὑπερακοντίσῃ τὸν ἕτερον, ὡς πρὸς τὸ εὐωδέτερον τῶν τιμῶν. Οἱ Ἀμερικανοὶ, πρακτικοὶ ἄνθρωποι, προτιμᾶσι νὰ συναλλαχθῶσι μετὰ τὴν τελευταίαν μειοδότην, οὗτος ὁμῶς, ἵνα ἀποφύγῃ τὴν ζημίαν, δὲν ἀποστέλλει τὴν σταφίδα, ἣν ὑπεσχέθη, ὡς ἐμμένης παραγωγῆς, ἀλλὰ κάμνει πᾶστας, δηλαδὴ ἀναμιγνύει μετὰ τὴν παραγωγὴν, ἣν ὑπεσχέθη καὶ ἄλλας σταφίδας ὑποδεεστέρας ποιότητος ἢ μᾶλλον κατάκλητον διὰ ῥυκοσταλακτικῆς παρὰ διὰ τροφῆς. Φέτος ἐν παραδείγματι, ὅλαι αἱ σταφίδες τῆς Ὀλυμπίας, αἵτινες θεωροῦνται ἀχρησταὶ διὰ τροφῆς, ἐστάλησαν ἀναμιχθεῖσαι, ὡς ἀνωτέρω εἶπον, εἰς Ἀμερικὴν. Τοῦτο λοιπὸν εἶναι σπουδαῖον πρόσκομμα διὰ τὴν ἐν τῷ Νέῳ Κόσμῳ κατανάλωσιν, καὶ ἐπὶ τούτου εἶχε ν' ἀσχοληθῇ τελεσφόρως τὸ κομνηάτον τῶν σταφιδοκτημόνων, ἂν ὑπῆρχε, νοθεύων τοὺς τὰ τοιαῦτα διεργουμένους καὶ ἐν ἀνάγκῃ λαμβάνον ἄλλα προληπτικὰ μέτρα τῶν τοιούτων ἐκτροπῶν. Ἐδῶ εἶχεν ἀρμόδιότητα, φρονῶ, νὰ ἐπέμβῃ καὶ ἡ πολιτεία, καὶ νὰ συλλάβῃ ἐκ τοῦ ὧτος τοὺς οὕτως ἀυστόλως καταστρέφοντας τὴν κυριωτέραν πηγὴν τοῦ ἰθνηκοῦ πλοῦτος. Ὅτι δὲ ταῦτα εἶναι γεγονότα, καὶ οὐχὶ ἀπλὰ ὑπόνοια, βεβαιοῦται τρανῶς ἐκ τῆς ἐπεμβάσεως τοῦ ἀξιολύτου δημάρχου

Λετρίνων, ὅστις ἐκτελῶν ἀστυνομικὰ καθήκοντα, ἐπεσκέψατο τὰς διαφόρους ἐν Πύργῳ καὶ Κατακλῶ ἀποθήκας σταφίδος, καὶ ἐντιληφθεὶς τῶν γενομένων, κατήγγειλεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὰς τελοῦμένας ἐν τῇ ἀναμίξει τῆς σταφίδος νοθεύσεις.

Καὶ εἰς τὴν Νότιον δὲ Ἀμερικὴν, ἡ δύνατο ν' αὐξήσῃ ἡ κατανάλωσις τῆς σταφίδος ἡμῶν, οὐδ' εἶναι ἀλλήθες τὸ προβαλλόμενον ὑπὸ τινῶν, ὅτι ἐνεκα τῆς γειτνιάσεως αὐτῆς πρὸς τοὺς Τροπικοὺς, καὶ τῆς ἐντεῦθεν ὑψηλῆς θερμοκρασίας τῶν χωρῶν, δὲν δύναται αὕτη νὰ θεωρηθῇ ὡς παρέχουσα εὐρὺ στάδιον εἰς τὴν ἐξιδεῦσιν τοῦ προϊόντος μας. Αἱ ἀντιρρήσεις αὗται, νομίζω, στεροῦνται βασιμότητος, ἀφοῦ γνωρίζομεν, ὅτι καὶ ἐν Αὐστραλίᾳ, χώρα κειμένη οὐχὶ μακρὰν τῶν τροπικῶν, ἡ σταφίς καταναλίσκεται, ὡς ἐκ τοῦ πληθυσμοῦ τῆς, καταγομένου κατὰ τὸ πλεῖστον ἐκ τῆς Ἀγγλοσαζωνικῆς φυλῆς, ὅτι δὲ καὶ ἐν Ἰνδίαις, τῇ θερμοτάτῃ τῶν χωρῶν, οἱ ἐκεῖσε διαμένοντες Ἀγγλοὶ καταναλίσκουσι σταφίδα. Ἐπομένως, φρονῶ, ὅτι καὶ εἰς τὴν Νότιον Ἀμερικὴν καὶ εἰς ἄλλας θερμὰς χώρας, δύναται νὰ εἰσαχθῇ ἡ σταφίς, νὰ χρησιμοποιηθῇ εἰς διαφόρους χρήσεις καὶ ν' ἀνέλθῃ ἡ κατανάλωσις αὐτῆς εἰς σημεῖον εὐχάριστον. Τὸ πᾶν ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἡμετέρας ἐργασίας, ἀρκεῖ νὰ ὑπάρχῃ θέλησις καὶ ἐπιμονὴ πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦμένου.

Τὸ κομνηάτον τῆς ἀμύνης τῶν σταφιδοκτημόνων, οὗτινος τοιμῶ ἐγὼ ὁ ἐσχατος νὰ προτείνω τὴν σύστασιν, ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω προσπαθειῶν του πρὸς ἐξαπλώσιν τῆς καταναλώσεως τῆς σταφίδος θέλει ἔρῃ καὶ ἄλλας ἀσχολίας. Διὰ τούτου θέλομεν δυνῆθαι νὰ προπαρασκευάσωμεν τοπικὰς ἐκθέσεις τῶν προϊόντων μας, καὶ νὰ προκαλέσωμεν ἐν τῷ εὐγενεῖ αὐτῷ σταδίῳ τὴν ἀμιλλαν διὰ προκνήψεως διαγωνισμῶν, σκοποῦντων τὴν βράβευσιν ἐκείνων, οἵτινες ἤθελον ἐξεύρει τὸν καλύτερον τρόπον καλλιέργειας τῆς σταφιδάμπελου, ἢ τὰ προσφορώτερα πρὸς τοῦτο καὶ οἰκονομικώτερα ὄργανα ἅμα τὰ χρήματα ὑπάρχοντα τὰ πάντα δύναται νὰ τοιμωθῶσιν ἀποτελεσματικῶς.

Ἐπίσης, ὅταν αἱ Κυβερνήσεις ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, ἐν τοῖς μέρεσιν εἰς τὰ ὅποια εἰσάγεται ἡ σταφίς μας βουλευθῶσι νὰ τὴν ἐπιβαρύνωσι διὰ δασμοῦ βαρέως καθιστῶντος μᾶλλον προβληματικὴν τὴν θέσιν αὐτῆς, καὶ ἤδη δυστυχῶς, τοιαύτη τις σκέψις ἐπικρατεῖ ἐν Γαλλίᾳ, τὸ ταμεῖον τῆς ἀμύνης, δύναται νὰ πράσῃ σπουδαιοτάτας ὑπηρεσίας εἰς τὸν τύπον, διὰ τῶν χρηματικῶν αὐτοῦ μέσων, τιθέμεναι εἰς πλήρη ἐνέργειαν, πρὸς καταπολέμειν τῆς μελετωμένης σκέψεως περὶ ἐπιβολῆς φόρου ὑπερόγκου εἰς τὴν σταφίδα, καὶ τοῦτο διὰ τῆς μορφώσεως γνωμῆς, ἀντιτιθεμένης εἰς τὰ μέτρα ταῦτα περὶ βρεῖας φορολογήσεως, προϊόντος, μέλλοντος νὰ ζητήσῃ ἀλλοῦ καταφύγιον, ὅταν ἡ ἀπλησία τῆς Κυβερνήσεως ἐνὸς τόπου, τὸ φεγαδεύσῃ δι' ἐπαχθοῦς φορολογίας πλὴν γνωστὸν ὅσον ἡ δύναμις τοῦ τύπου ἀποτελεῖ σπουδαῖον παράγοντα ἐν τοῖς ζητήμασι τούτοις τῶν γενικῶν συμφερόντων, καὶ πόσον ὁ τύπος συντελεῖ εἰς τὴν

μόρφωσιν κοινῆς γνώμης, ὑπὲρ τοῦτου ἡ ἐκείνου τοῦ ζήτηματος. Τὸ κοινοτάτον τῶν στασιδοκτημονίων προστερεῖται ἐν τῷ Εὐρωπαϊκῷ τύπῳ καὶ ἐπὶ τῶν δι' εὐλόγιον μέσων τῶν υποστηρίζοντων αὐτοῦ, ὑπὲρ ἐλαττώσεως τῶν δασυῶν ἐν χώρᾳ τινι, ἢ περὶ ἰσχυρῆς τῆς ἐπιβολῆς, βιαιωτέρων, σπουδαιοτάτων θέλει πράσσειν εἰς τὴν σταρίδα μας συνδρομήν. Ὡς αὐτῶς διὰ τοῦ τύπου ἐν Ῥωσίᾳ θὰ κάμωμεν γνωστά τῷ λαῷ τὰ ἀπειρα συστατικά αὐτῆς, τὰ μάλ' ἐπωφελεῖ εἰς τὴν ὑγείαν τοῦ ἀνθρώπου. Ἐκτὸς τοῦ τοῦ Κοινοτάτου θ' ἀσχολεῖται εἰς τὸ νὰ δημοσιεύῃ κατὰ περιόδους τὰς περὶ τῶν σταριδῶν σκέψεις του, καὶ νὰ διατυπῇ ὡρισμένην τιμὴν ἰδέαν περὶ παραγωγῆς τοῦ προϊόντος, τῆς ἀξίας αὐτοῦ, καὶ τῶν τιμῶν, αἵτινες, δικαίον καὶ συμφέρον τοῖς στασιδοκτημόσι νὰ πληρωθῶσι. Ναι μὲν ἡ ἰδέα αὕτη τοῦ Κοινοτάτου, ἐστὶ συμβουλευτική, πλὴν ὅπως δὴ ποτε θὰ ἐξασκῇ σπουδαίαν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς τύχης τοῦ εἴδους, εἰ κατ' ἐκείνην δὲ καὶ ἐν γένει ὁ λαὸς θὰ καθίσταται πλείστορον περαιοτισμένος, οὐδὲ θὰ διατελῶσιν ἐν πλάναις πολλαπλαῖς ἐπιζημίαις, ἀλλὰ θὰ κανονίζωσιν ἀνθρωπινώτερον τὰς συναλλακτικὰς τῶν σχέσεις.

Πλὴν αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐργασίας τοῦ Κοινοτάτου, καὶ τῶν ἀσφαλεστέρων μέσων πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ ποθουμένου, ἀπέκινται θεοβίως εἰς ἐκείνους, οἵτινες θ' ἀναλάβωσι τὸ ἔργον, καὶ θὰ εὐρεθῶσι τούτου ἐν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἐγκυβώσιν εἰς μελέτην αὐτοῦ ἐμπεριστατωμένην. Ἐγὼ ἄπτομαι μόνον τοῦτου, ἐν τῇ πεποιθήσει, ὅτι τὸ ταμείον τῆς ἀμύνης τῶν στασιδοκτημονίων, ὅπερ συμβουλεύω θ' ἀποβῇ εὐεργετικώτατον καὶ ἐκ τῆς ἰδρύσεως τοῦ ὅποιου, προσδοκῶ τὰ βέλτιστα. Εὐχαρῶμαι, τὰ βραχέα ταῦτα νὰ μελετηθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων, ὡς ἀρμόζει, προκειμένου περὶ ὑποθέσεως συνδεομένης στενῶς πρὸς αὐτὴν τὴν ὑπαρξίν καὶ τὸ μέλλον τοῦ τόπου.

Τὸ ἐπ' ἐμοί, δύναμαι νὰ εἰπω μετὰ παρηγορίας, ὅτι ἐκ τῆς ἀφανείας μου ἐλάλησα τὰ δέοντα. Ἀρ' ἔτι ἐμελέτησα τὰ ἀφορῶντα τὴν σταρίδα καὶ ἡδυνήθη νὰ μορφώσω ἀσφαλτέους πεποιθήσεις περὶ τῶν δέοντων γενέσθαι, ἵνα δυνήθωμεν μίαν ἡμέραν ἀφ' ὧς νὰ εἰπωμεν, ὅτι ἡ τύχη τῆς σταρίδος ἐξησφάλισται, οἱ δὲ ἀπειλούντες αὐτὴν κίνδυνον ἀπεσοβήθησαν ἐριστικῶς, οὐδέποτε ἐπαυσάμεν, ἀνακοινῶν τὰς γνώμας ταύτας εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον, καὶ προκαλῶν τὸ ἐνδιαφέρον αὐτοῦ. Δυστυχῶς ἔως σήμερον, οἱ λόγοι εἰσὶν οἱ δυνήθοντες νὰ κατανοήσωσι τὸ μέγεθος τοῦ συμφέροντος τοῦ τόπου, ἐάν τὰ προτεινόμενα μέτρα πραγματοποιηθῶσιν. Ὅταν ὁ κώδων τοῦ κινδύνου σημάνῃ ἀργότερον, ἴσως θ' ἀποβῇ κατόπιν ἐορτῆς πᾶσα περὶ διασώσεως φροντίς διὰ τοῦτο ποιεῖται ἐκκλησίαν πρὸς ἐκείνους, οἵτινες δύνανται νὰ ἴδωσιν ἀπώτερον, ἵνα μὴ καταλάβωσιν ἡμᾶς αἱ περιστάσεις. Δὲν πρόκειται περὶ μικρῶν καὶ ἀσημάντων. Ἡ σταρίς, ὡς γνωρίζομεν πάντες, κατέστη διὰ τὴν Ἑλλάδα ὅρος ἐκ τῶν οὐκ ἀνέμων. Ἀνευ αὐτῆς ὁ τόπος δὲν δύναται νὰ βιώσῃ, διότι στερεῖται ὅλων τῶν ἄλλων πηγῶν, ἀπ' ὧν τὰ ἔθνη πορίζονται πλούτη ἀμυθητά. Ἀφοῦ ἐκρεμάσθημεν ἀπὸ τῆς σταρίδος, αἱ μερμηνήσωμεν τεύλαχιστον πάντες περὶ αὐτῆς. Τὸ ἀξίζει ἡ προσφιλὴς μου ἀρχὸς ὁ ρημάς. Γένοιτο.

Πάτριαι 10 Σεπτεμβρίου 1888.

Γ. Ν. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐμπορευσιῆς.

Τὸ ἔγκλημα.

Εὐτυχῶς τοῦ δημοσίου ἐν Ἑλλάδι τύπου τὴν προσοχὴν καὶ τὴν ἐρευναν ἤλκυντο ἐπισπώμενα πλὴν τῶν πολιτικῶν καὶ ἄλλα ἀντικείμενα μεγίστου κοινωνικοῦ ἐνδιαφέροντος. ἴσως δ' ἐ τοῦτοις δεικνύει ἡ Ἑλληνικὴ τύπος ἀνυπομονήν παρ' ὅσον ἐδεύθημεν πρὸς τὴν ἐκείνην. Εὐχόριστος ὁλοκατέστη πρὸ τίνος, καιροῦ τὴν Ἑλληνικὴν διη-

μοσιογραφίαν μέγα ἀνακινήσασαν κοινωνικὸν ζήτημα, τοῦ ὁσημέραι αὐξήσαντος παρ' ἡμῖν ἀριθμοῦ τῶν φόνων, τῶν ἀναιρέσεων καὶ τῶν τραυματισμῶν καὶ πραγματευομένην τὰ κατ' αὐτὸ μετὰ πόνου καὶ δυνάμεως. Αἱ αἵματηρα στατιστικαὶ πληροφόροιαι τῶν συναδελφῶν περὶ τῶν κατ' ἔτος τελουμένων παρ' ἡμῖν φόνων, ἀναιρέσεων καὶ τραυματισμῶν, αἱ συγκριτικαὶ αὐτῆς μελέται πρὸς τὰ ἄλλαθι συμβαίνοντα παρόμοια ἐγκλήματα καὶ τὰ φοβερά αὐτῆς συμπεράσματα περὶ τῆς ἠθικῆς κατστάσεως τοῦ τόπου, ἐνεποίησαν πολλοῖς ἰσχυρὰν αἰσθησίν καὶ ἐνέβαλον ἄλλους εἰς ἀλγεινότητας σκέψεις περὶ τῆς ἐξαχρειώσεως, σχεδὸν εἰπεῖν, τῆς θρηωδίας τοῦ λαοῦ. Ἀπαντες εἶχαμεν ἀντιληφθεῖν ὅτι ἐν Ἑλλάδι ἡ ἀνθρωπίνη ζωὴ ἀπέβη ἀνικείμενον εὐτελεστατον καὶ οἱ ὁσημέραι ἡ χυδαία τοῦ ἀνθρωπίνου αἵματος ἐγένετο ἀφειδεδέσρα, οὐχ' ἥσσον αἱ μεμαρτυρημένα ἀποκαλύψεις ἐξαχρειούσι γενικώτερον τὴν προσοχὴν τῆς συλλογίζομενης μερίδος τοῦ τόπου καὶ διδοῦσιν ἀφορμὴν εἰς πλείοτους νὰ σκεθῶσι σπουδαίως ἐπὶ τοῦ τῶν καὶ νὰ πεισθῶσιν ὅτι κακὸν τόπος ἐπιτάσεως καὶ παρεκτικῶν τόσων ἀλγεινῶν συνεπειῶν, δὲν δύναται νὰ ᾔει πλέον ἀνεκτὸν, ἐάν δὲν θελωμεν νὰ καταταχθῶμεν μετ' ὀλίγον εἰς τὴν τάξιν τῶν σαρκοβόρων.

Τὴν ἐπίσπασιν τῆς κοινῆς προσοχῆς ἐπὶ τῆς θλιβεραῖς ταύτης ἀπόψεως τοῦ κοινωνικοῦ ἡμῶν βίου καὶ τὴν ἐντύπωσιν ἣν ἐνεποίησεν αὕτη ἐν τῇ κοινῇ συνειδήσει, θεωροῦμεν μέγα ἀπόκτημα ὑπὲρ τῆς ἐνόμου τάξεως, διότι ἡ πείρα μᾶλλον καταδεικνύει ὅτι ἐρ' ὅσον ἐκτρώπων, ἐπεστήθη ἡ κοινὴ προσοχὴ καὶ ἐξηγήθη ἡ κοινὴ συνειδήσις, ἡ ἄρσις τῶν δὲν ἐβράδυνε νὰ ἐπελθῇ ἐπ' ἀγαθῷ τῆς κοινωνίας. Ἀς εὐχθῶμεν ὅθεν ὅπως τὸ κοινὸν ἐνδιαφέρον παρακολογηθῇ ἀγρυπνῶν τὸ κοινωνικὸν τοῦτο κακὸν μέχρι τῆς ἀρσεως του. Ἀλλὰ πρὸς τοῦτο ἀνάγκη ἐστὶ νὰ συνδουλίζηται, οὕτως εἰπεῖν, διαρκῶς ἀπ' ἐνός τὸ ἐνδιαφέρον τοῦτο καὶ ἀπ' ἑτέρου νὰ ὑποδεικνύωνται οἱ γενεσιουργοὶ τῶν κατὰ τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου ἐγκλημάτων λόγοι καὶ τὰ μέσα τῆς ἐκλείψεως τῶν. Ἀμρότερα τὰ ἔργα ταῦτα ἐναποκείνται εἰς τὸν δημοσίον περιοδικὸν τύπον, ὅστις ἐπ' ἐσχάτων μετ' ἀξιεπαίνου ἔσεως ἐπεδόθη εἰς αὐτὰ. Εἰς τὸ ἔργον τοῦτο δὲν θὰ ὀστερήτῃ θεοβίως ὁ ἀφορολογούμενος, ὅστις μάλιστα δύναται νὰ καυχῆθῃ ὅτι πρῶτος αὐτὸς ἐξ ὅλων τῶν συναδελφῶν του καὶ πρὸ τετραετίας ἐπανεὶλημμένως ἀνεκίνησε τὸ ζήτημα καὶ ἐπ' ἐσχάτων πολλὰ περὶ αὐτοῦ ἐγράψεν, ἀποδίδων τὸν πολλαπλασιασμὸν τῶν κατὰ τῆς ζωῆς ἐγκλημάτων εἰς τὴν παράνομον ὁπλοφορίαν, ἥτις διενεργεῖται παρ' ἡμῖν ἀκωλύτως.

Ἐγὼν τις ὑπ' ὅψιν του τὴν στατιστικὴν τῶν ἐν Ἑλλάδι κατὰ τῆς ζωῆς ἐγκλημάτων καὶ ἐξιστάμενος πρὸ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κατ' ἕκαστον ἔτος τελουμένων φόνων, ἀναιρέσεων καὶ τραυματισμῶν, δι' ὧν πλείστοι ὅμοιοι ἡμῖν ἀπέρχονται τοῦ κόσμου τοῦτου ἀδίκως, διὰ τῆς μαχαίρας καὶ τοῦ πυροβόλου, καὶ ἄλλοι τόσοι ἀποσπῶνται τῶν παραγωγικῶν ἔργων καὶ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν, διδόντες δικὴν τῶν φονικῶν τῶν ἔργων, ἄγεται νὰ πιστεύσῃ ἡ ὅτι τὸ κακὸν ἐγκτεῖται εἰς τὰ ἔθνη τοῦ λαοῦ, εἰς τὰς κοινωνικὰς περιστάσεις ὑπ' αἷς ζῇ, ἢ εἰς πατροπαραδότους ἔξεις καὶ κλίσεις, ἢ ὅτι ἡ θρησκευτικὴ καὶ ἠθικὴ αὐτοῦ μόρφωσις ὑστεροῖ τῶν μάλλον ἀπολιτιστῶν φυλῶν καὶ τὰ παρόμοια: ἐν τούτοις οὐδὲν τούτων ἤθελεν εἶσθαι ἀληθές, καὶ δύναται μὲν ὁ λαὸς νὰ ὑστερῇ κατὰ τὴν θρησκευτικὴν καὶ ἠθικὴν μορφωσίν ἄλλων λαῶν καὶ δύνανται περιστάσεις τινὲς τοῦ κατ' ἡμᾶς βίου νὰ ὠθῶσιν εἰς τὸ ἐγκλημα, ἀλλ' αὗται εἰσὶν ἐξαίρετικαί, τὰ δὲ ἔθνη τοῦ λαοῦ, ἡμεῖς καὶ ἐμαυτὰ, οὐ μόνον δὲν ἐνέχουσι τὸν φόνον ὡς συμπλήρωμα αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ τὸν ἀποτροπιάζονται ἰσχυρῶς. Μακρὸν ἤθελε εἶσθαι ν' ἀποδειχθῇ τοῦτο, ἀλλὰ λίαν εὐχεσθαι. Ἐντούτοις τὸ κακὸν ὑφίσταται, οὐδεὶς ἀμφισβητεῖ τοῦτο ὡς καὶ ὅτι ὁσημέραι ἐπιτείνεται

εἰς βεβαιὸν ἀνησυχοῦντα σπουδαίως καὶ τὰ ἀπαθέστερα πνεύματα. Ὁλόκληρος πληθυσμὸς ἐκλείπει κατ' ἔτος παρ' ἡμῖν πνιγόμενος εἰς τὸ αἷμα τοῦ αἱ φυλακαὶ τοῦ Κράτους ὑπερεκπορέθησαν ὑποδίκων καὶ καταδικῶν ἐπὶ φόνους.

Τὸ κατὰ τῆς ζωῆς ἐγκλημα παρ' ἡμῖν ὑφίσταται καὶ ἀκμάζει, διότι ἐν θάρρυνεταί πρὶν ἢ τελευθῇ καὶ προστατεύεται καὶ προστατεύεται ἐκ περιωπῆς ἐκ τῆς λεγομένης πολιτικῆς, ἥτις παρ' ἡμῖν ἐγένετο ἡ πυξὶς τῆς Πανδώρας, ἐξ ἧς ἀπολύεται ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους πᾶν κακόν, πᾶσα δυστυχία. Ναι, ἐπαναλαμβάνομεν, τὸ ἐγκλημα ἐνθαρρύνεται καὶ προστατεύεται παρ' ἡμῖν ἐκ περιωπῆς, καὶ οἱ θέλοντες τὴν ἐκκλῆσιν αὐτοῦ ἐκ τῆς ἡμετέρας κοινωνίας, αἱ ἀναζητήσωσι τὰ σπέρματα αὐτοῦ εἰς τὰ ἐπίσημα καὶ ἡμιεπίσημα γραφεῖα ἀπὸ τῶν ὑπουργείων μέχρι τῆς χωλῆς τραπέζης τοῦ τρίτου Παρθερίου τοῦ τελευταίου δόχμου, διότι ἐκ τοῦ ἐγκλήματος τῆς πολιτικῆς ἐκμεταλλεῖται πλούσια κέρδη, ὅλα δὲ τὰ γραφεῖα ἐγένοντο πρακτορεῖα τῆς πολιτικῆς.

Εἴπομεν ὅτι τὸ ἐγκλημα παρ' ἡμῖν ἐνθαρρύνεται πρὸς τῆς τελευσεως του, δὲν εἶναι δὲ δύσκολον νὰ ἴδῃ τις πῶς ἐνθαρρύνεται: πρῶτον διὰ τῆς ἀκωλύτου ὁπλοφορίας, δεύτερον διὰ τῆς ἐξαίρετικῆς εὐνοίας ἧς τυγχάνει πᾶς βίαιος ἄνθρωπος καὶ εὐεπίφορος εἰς τὸ ἐγκλημα παρὰ τοῖς κόμμασιν. Ἡ παράνομος ὁπλοφορία, ἥτις ἐγκτεῖται εἰς τὴν ἑλλειψίν πάσης παρ' ἡμῖν προληπτικῆς ἀστυνομίας, εἶναι πολυτόκος μήτηρ τῶν κατὰ τῆς ζωῆς ἐγκλημάτων. Παρ' ἡμῖν ὁπλοφορία ἀπέβη γενικὴ, γενικώτερα δὲ παρὰ τῇ τάξει ἐκείνῃ τοῦ λαοῦ ἥτις ζῇ ὑπὸ περιστάσεις εὐνοούσας τὸ ἐγκλημα. Σιδηροποροῦσιν ἐντούτοις καὶ λόγιοι, σιδηροποροῦσι καὶ παῖδες, δωδεκαεταῖς, ἔξωθι τῶν γυμνασίων τοιοῦτοι παῖδες διαπληκτικῶν, διὰ παιδικὰς αἰτίας, ἐποίησαντο χρῆσιν φονικῶν ὁπλῶν ἀπεισίων καὶ κατὰ τὴν ὄψιν. Ἐάν βαίνωμεν οὕτω, δὲν εἶναι μακρὰν ἡ ἡμέρα καθ' ἣν καὶ αἱ κυραὶ ἡμῶν παρὰ τὸ ῥιπίδιον θὰ ἀναρτήσωσι τὴν μάχαιραν ἢ τὸ πολυκρότον.

Βί καὶ πολλάκις μέχρις τοῦδε ἤγειρε φωνὴν καὶ ὁ τύπος καὶ ἡ κοινὴ γνώμη κατὰ τῆς παρανόμου ὁπλοφορίας, δυστυχῶς αἱ περὶ αὐτῆς ἀστυνομικαὶ δικταῖς μένουσι πάντοτε γράμμα νεκρὸν καὶ ἀναξίον τῆς προσοχῆς τῶν ἐντεταλμένων τὴν τήρησιν καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν. Κατ' οὐδὲνα τρόπον δύναται τις νὰ κρίνῃ ἐπιεικῶς τὴν ὀλιγωρίαν ταύτην τῶν ἀρχῶν ἥτις καθιστᾷ αὐτὰς συνενόχους τοῦ ἐγκληματίου καὶ συνυπευθύνους μετὰ τῶν φονέων, ἐφ' ὅσον εἶναι ἀποδεδειγμένον ὅτι τὰ τρία τέταρτα τῶν τελουμένων ἐν Ἑλλάδι αἱματηρῶν πράξεων δύναται ν' ἀποδοθῶσιν εἰς τὴν προχειρότητα τῶν ὁπλῶν, τὴν παράνομον ὁπλοφορίαν καὶ τοῦτο γίνεται πρόδηλον εἰς τὸν ἀνατρέχοντα εἰς τὰς ἀρχικὰς αἰτίας τῶν πλείστορων παρ' ἡμῖν ἐγκληματικῶν πράξεων.

Μικραὶ ἐρίδες ἐν καπηλείῳς ἢ ἀλλαχοῦ, ἐκ μιᾶς λέξεως ὀρμηθῆσαι καὶ δυνάμεναι τὸ πολὺ νὰ καταλήξωσιν εἰς μίαν ὕβριν ἢ ἐν ῥάπισμα, παρ' ἡμῖν καταλήγουσι συνήθως εἰς μίαν μαχαίραν, εἰς ἓνα φόνον, ὅποταν δὲν εἶναι δύο καὶ τρεῖς διότι οἱ διαπληκτιζόμενοι εἶχον πρόχειρα τὰ ὅπλα, ἐγένοντο ἐνεκεν αὐτῶν θρασύτεροι καὶ προσέφυγον ἐν τῇ ἐξάψει τῆς πάλης εἰς αὐτὰ, ὡς εἰπεῖν, ὁρμηφύτως. Αὕτη ἐστὶν ἡ στερεότυπος ἱστορία ὅλων τῶν παρ' ἡμῖν ἐγκληματικῶν πράξεων, διότι εὐτυχῶς παρ' ἡμῖν τὰ μεμελετημένα ἐγκλήματα, οἱ προμεμελετημένοι φόνοι εἰσὶ σπανιώτατοι καὶ ἀνὰ τούτους ἀνέγραψεν ἡ ποινικὴ στατιστικὴ, πάντως ὁ τόπος ἡμῶν ἔθελε δεῖξει ἡμερότητα ἡθῶν ἀξιεπαίνων, ἐνῶ ἤδη, ὑπὸ τὰς περιστάσεις αἱ ἐλεεινολογούμεναι, κινδυνεύει νὰ ἐκληθῇ ἡ ἡμετέρα κοινωνία ἀθροισμα αἰμοχαρῶν ὄντων.

Δὲν λέγει λοιπὸν τις ὑπερβολὴν λέγων ὅτι τὸ ἐγκλημα παρ' ἡμῖν δὲν ἐγκτεῖται εἰς τὰ ἔθνη τοῦ λαοῦ, ἀλλ' ὅτι ἀκμάζει ὑπὸ τὴν ἐπίσημον ἐνθάρ-

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΕΩΡΓΙΑ.

ΤΟΣ Δ'.

ΤΟ ΜΟΝΟΝ ΓΕΩΠΟΝΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΕΝ ΔΑΝΤΟΛΗ

Υπό Π. Γ. Γεννάδιου

εκδιδόμενον μηνιαίως εἰς τεύχη ἐκ τριῶν τοῦλάχιστον τυπογραφικῶν φύλλων ἑκαστον μετὰ ἐπικόνων.

Περιεχόμενα: Γεωργία, ἀμπελοποιία, οἰνοποιία, ἐλαιοκομία, ζωοτεχνία, μεταξωσκωληκοτροφία, κηπουρική, ἀνθοκομία, δένδροκομία. Πληροφορίες περὶ φυλλοξήρας, πραγματεία παθολογία τῶν φυτῶν κτλ.

Ἡ σύνταξις τῆς «Ἑλληνικῆς Γεωργίας» ἀναδέχεται τὴν λύσιν πάσης ἐγγράφως ἀπευθυνομένης γεωργικῆς ἀπορίας τῶν συνδρομητῶν αὐτῆς. Τιμὴ ἐτησίᾳ συνδρομῆς διὰ μὲν τοὺς ἐν Ἑλλάδι συνδρομητὰς δραχ. 10, διὰ τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, φράγκα χρυσᾷ 12. Οἱ ἀπὸ τοῦ νῦν ἐγγραφομένοι συνδρομηταὶ καὶ ἀπ' ἐξ ὧς εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς «Ἑλληνικῆς Γεωργίας» πρὸς καταβάλλοντες τὸ τίμημα δικαιούνται νὰ λάβωσι πλῆρη τὴν σειρὰν αὐτῆς, ἥτοι τοὺς τόμους τοῦ 1885, 1886, 1887, καὶ 1888, ἀποστέλλοντες οἱ μὲν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ἐν ὅλῳ δρ. 30 ἀντὶ τῶν 40, οἱ δ' ἐν ἐξωτερικῷ φράγκα χρυσᾷ 30 ἀντὶ τῶν 48. Αἱ αἰτήσεις πρὸς ἐγγραφὴν συνδρομητῶν ἀποστέλλονται πρὸς τὸν κ. Π. Γ. Γεννάδιον εἰς Ἀθήνας, ὁδὸς Πινακωτῶν παραπλευρῶς τοῦ ξενοδοχείου Ἑὺδη, καὶ τὸν κ. Κάρυλον Μπέκ, βιβλιοπώλην, ὁδὸς Ἑρμοῦ.

Υδωρ Κολωνίας.

— ! EXCELSIOR ! —

Τὸ ἀπὸ τὴν μεσαιωνικὴν ἐποχὴν γνωστότατον τοῦτο ταλλαντικὸν ὕδωρ, εἰς τὸ μᾶλλον χρήσιμον εἰς τὴν ὑγιεινὴν καὶ τὸν καλλωπισμὸν τοῦ δέρματος. Ὅλγαι σταγόνας αὐτοῦ ριπτόμεναι εἰς τὸ πρὸς νύκτον ἢ λουτρὸν ὕδωρ, τὸ γαλακτίζουσιν οὕτως ὥστε μαλακῶναι τὸ δερμα καὶ λευκαίνει αὐτό, εὐωδιάζει τὸν ἀέρα καὶ τὸ σῶμα εὐαρεστώτατα καὶ τοῖζει τὸν ὀργανισμόν. Ὁρελίων καὶ κατὰ τῶν λειποθυμιῶν, τῆς ἡμικρανίας, καὶ τῆς κεφαλαλγίας, εἰς τὸν ἄνθρωπον ἡττων ἰσχυροὶ ἀκῶν φαρμάκων, ἰδίως ὅταν συνθῇται ἐξ ὀλοκῶν πρωτίστη, ἐκλογῇ, καὶ καθ' ὅλην τὴν τεχνὴν, ὡς τὸ παρασκευάζει καὶ πωλεῖ τὸ φαρμακεῖον

Κ. ΚΑΛΥΒΩΚΑ

Ἐν Πάτραις.

ΑΔΕΛΦΟΙ ΠΑΠΑΔΑΝΟΥ
ΕΜΠΟΡΟΡΑΓΓΑΙ
ΠΑΤΡΑΙ

Οἱ ἐμποροράγγαι Ἀδελφοὶ Παπαδάνου λαμβάνουσι τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωσι τοῖς πολυπληθεῖσι κ. κ. Πελάταις τῶν ὅτι μετακόμεσαν τὸ ἐν τῇ πλατεῖᾳ Γεωργίου Α' καταστήματ' εἰς τὴν παραπλευρῶς τῆς Μητροπόλεως καὶ ἀντικρὺ τοῦ καταστήματος Γ. Γκαλέα, ἀνακαινοθεύσαν οἰκίαν τοῦ κ. Ἡλιάδου, ὑπερχονοῦνται δὲ αὐτοῖς ἐργασίαν ἀρίστην. Κομίσαντες ἀρτίως ἐξ Εὐρώπης πληθὺν ἐκλεκτῶν ὑφασμάτων, πάσης ποιότητος καὶ κατασκευῆς, εἰσὶν εἰς θέσιν νὰ εὐχαριστήσωσι τοὺς πάντας γνωρίζοντες δὲ ἐκείνους ὅτι ἐν τῇ εὐρεῖ κύκλῳ τῶν ἐργασιῶν, δεόν νὰ ζητήσωσι τὸ κέρδος, ἀπεφάσισαν, ἐγκαινιάζοντες τὸ νέον καταστήματ' αὐτῶν, νὰ ἐκπέσωσι κατὰ 10 0/0 τὰς μετὰ τοῦδε τιμὰς τῶν, ἐπὶ τῶν ἐνδυμάτων

καὶ τῶν κασμηρίων καὶ τῶν διαφόρων ἀλλοῦ φασμάτων θὰ πωλῶσι λιανικῶς, καὶ εὐελπιστοῦσιν ὅτι μείζονος ὑποστηρίξεως καὶ προτιμήσεως θὰ τύχωσιν ἐκ μέρους τῆς πολυπληθοῦς πελατείας τῶν.

ΧΥΜΙΚΟΝ ΛΙΠΑΣΜΑ

σταφιδαμπελίων καὶ ἀμπελίων.

Τὸ χυμικὸν λίπασμα ὅπερ ἐγένετο γνωστὸν ἐνταῦθα ἐκ προηγουμένων ἐτῶν, εἰσπρόχρονον ἀποκλειστικῶς παρὰ τοῦ κ. Ηρ. Τζούκοι, τέως διευθυντοῦ τοῦ ἐν Πάτραις Ἀερίφωτος καὶ προσερχόμενον ἐκ τοῦ ἐν Μιλάνῳ μεγάλου ἐργοστασίου χυμικῶν προϊόντων τοῦ κ. Α. Φυγγελ καὶ Σα. ἔφθασεν ἐνταῦθα καὶ πωλεῖται εἰς μικρὰς καὶ μεγάλας ποσότητας.

Γίνεται δὴλον προσέτι ὅτι οἱ θέλοντες ἐκ τῶν κτηματιῶν νὰ ἔχωσι χυμικὸν λίπασμα κατὰ ἄλλῳ εἰδικῶς δι' ὠρισμένον κτήμα καὶ πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν ἐλλειπόντων συστατικῶν ὠρισμένου ἐδάφους, δύνανται νὰ ἔχωσι τοιοῦτον ἀποστέλλοντες εἰς τὸ ἄνω ἐργοστάσιον, διὰ τοῦ κ. Τζούκοι, ποσότητα τινὰ χρώματος τοῦ πρὸς λίπανσιν ἀγροῦ, πρὸς ἀνάλυσιν, ἀλλ' ἐντοιαύτῃ περιπτώσει ἡ παραγγελία δὲν δύναται νὰ ἡμετέρας τῶν 50 σάκκων.

Γίνεται προσέτι δὴλον ὅτι οἱ θέλοντες ἐκ τῶν κτηματιῶν διὰ τοῦ χυμικοῦ λιπάσματος νὰ παράξωσι καρποὺς προσομοίους ἄλλων ἀγρῶν, ἢ μέρων δύνανται νὰ ἀποστείλωσι ποσότητα τινὰ χρώματος ἐκ τοῦ ἐνός καὶ τοῦ ἄλλου ἀγροῦ χωριστὰ καὶ νὰ ἔχωσι τὸ ἀναγκαῖον αὐτοῖς λίπασμα, ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ παραγγελία τῶν δὲν πρέπει νὰ ᾖ ἐλάσσων τῶν 100 σάκκων.

Αἱ παραγγελίαι πρέπει νὰ δοθῶσιν ἐγκαίρως ἵνα παρασκευασθῇ τὸ λίπασμα καὶ φθάσῃ ἐνταῦθα ἐν καιρῷ καὶ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς λυπάνσεως τῶν κτημάτων.

Πληρέστεραι πληροφορίες παρὰ τῷ κ. Ηρ. Τζούκοι, οἰκία κ. Κλ. Παπαθεοδώρου.

Πρὸς ἀποφυγὴν παραποιήσεων γίνεται δὴλον ὅτι οἱ σάκκοι τοῦ λιπάσματος τοῦ ἄνω ἐργοστασίου φέρουσι τὴν κάτωθι σφραγίδα.

Πωλοῦνται τρεῖς ἀνώγειοι οἰκίαι σὺν τῶν ὑπ' αὐτῶν οἰκηπέδων ἐκ πήχεων ὡς ἐγγιστα τετρακοσίων εἰκοσι καὶ συνορευόμεναι ἀνατολικῶς, δυτικῶς καὶ μεσημβρινῶς μετὰ δημοσίων δρόμων. — Πληρεστέρας πληροφορίας δύναται νὰ λάβῃ ὁ βουλούμενος εἰς τὸ φαρμακεῖον τοῦ κ. Παπανικολάου.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ Σφαιριστήριον τῆς νέας Γαλλικῆς κατασκευῆς. Περί τῆς τιμῆς κλπ. συνεννοηθῆτω ὁ βουλούμενος μετὰ τὸν διευθυντὴν τοῦ ἐνταῦθα Λεσχιδίου.

ἡθικῶς καὶ ζῆτεῖ εἶναι ἐν ἡ καὶ ὑπόχρεωσιν αὐτῆς ἢ καὶ τρεῖς παῖδες, ἑὺ νὰ προνομήσῃ καὶ νὰ ἐξακολουθῇ τὰς σπουδὰς τοῦ. Πληροφορίαι παρὰ τῷ βιβλιοπωλεῖ τῷ κ. Κ. Ντούκουρη.

Τελειόφοιτος τῶν μαθηματικῶν δέχεται κατ' οἶκον παραδόσεις μαθητῶν. Περαιτέρω πληροφορίες εἰς τὸ τυπογραφεῖον μας.

Πωλεῖται σταφιδαμπελὸς εἰς θέσιν «Κρύα» τῶν Πατρῶν ἐκ στρεμμάτων ἑπτὰ. Πληροφορίαι πλείονες δίδονται παρὰ τῷ τυπογραφεῖῳ μας.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἔχωσιν ἐνταῦθα διδασκαλίας τῶν τέκνων τῶν ἡ θαλαμηπόλους (Institute, gouvernantes etc.) δύνανται νὰ ἀπευθύνονται θαρρύντως πρὸς τὴν

Mme E. BENNET

Rue S. Georges No 3

à Metz

ἥτις γνωστὴ παρ' ἡμῖν ἐκ τῶν ἐνταῦθα θυγατέρων τῆς, ἀναλαμβάνει νὰ ἀνταποκριθῇ πρὸς πᾶσαν παραγγελίαν καὶ νὰ εὐχαριστήσῃ τοὺς εἰς αὐτὴν ἀπευθυνομένους.

Εἰς τὸ

ΑΔΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

Κ. ΖΙΧΟΥ

(πληροὶν παρτοπωλείου ἀδελφ. Καραμάνου.)

Εὐρίσκονται τὰ ἀριστα καὶ καθαρώτατα λουκάνικα ὁλοῦς νέας κατασκευῆς, χοιρομέρι ποιότητος πρώτης, μορταδέλα, καὶ σαλτσέτσιό το εὐρωπαϊκῆς κατασκευῆς ὡς καὶ πρώτης ποιότητος ἐξ ἄρρενος χοίρου πάντοτε μπριζόλες ἐπίσης δὲ ξύγκι λιγμένον καὶ λεδοκιμασμένον ὑπὸ οἰκοκυραίων καὶ τῶν καλλιεργῶν ξενοδόχων ὡς γλυκύτερον τοῦ καθαροῦ βουτύρου — Δέχεται ὁ τεχνίτης Ζίχος καὶ παραγγελίας ἐξ οἰκογενειῶν πρὸς κατασκευὴν παντὸς εἶδους τῆς τέχνης τοῦ.

Εἰς τὴν Οἰοαποθήκην ἀδελφῶν Ἀσημακοπούλων ἡ Μισοῦρα κειμένη κατὰ τὴν ὁδὸν ἅγιος Ἀνδρέας καὶ πρὸς τῆς Μεσημβρινῆς ἀγορᾶς Πατρῶν, πωλοῦνται οἱ ἐγγύριοι ἀρίστης ποιότητος διαφόρων ποιότητων καὶ ἐσοδείας τοῦ 1887 ὁ μὲν μέλας πρὸς λεπτὰ 80 τὴν ὀκά, ὁ δὲ λευκὸς μοσχάτος πρὸς μίαν δραχμὴν τὴν ὀκά καὶ ὁ τῆς ἐσοδείας τοῦ 1883 ἥτοι πενταετῆς μέλας πρὸς δραχ. 2 τὴν ὀκά.

Εἰς τὸ τυπογραφεῖον τοῦ «Φορολογουμένου» πωλεῖται ἡ νεωστὶ ἐκδοθεῖσα ἱστορία τῶν Πατρῶν ὑπὸ Στεφ. Ν. Ὠμοπούλου ἀντὶ δραχ. 5.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἀπὸ πρώτης Ἰανουαρίου προσεχοῦς ἔτους 1889. Τὸ παρὰ τῷ Τελωνεῖῳ τριώροφον Εἰσοδοχεῖον τοῦ κ. Νικολάου Ὠμοπούλου.